

[Aksel Larsen.]

ringen fremturer; den forbeholder sig, at den skal angive takten, den skal rive de enkelte områder ud, hvor man med en eller anden begrundelse kan foretage noget, der skal ligne en revision. Men på den måde bliver denne jungle ikke mere farbar, end den var før.

Nu ved jeg meget vel, at hvad den del af forbrugsbeskatningen, der må karakteriseres som punktskatter, angår, er det naturligvis spiritus, vin, øl, tobak og motorafgifter, der giver de mange og de store penge til det offentlige, og derfor er jeg også klar over, at det vel er begrænset, hvor stor en eventuel nedsættelse man kunne forvente på noget af disse områder, for at det ikke i alt for høj grad skulle påvirke statens finansielle situation. Jeg er klar over, at disse skatter ikke kan undværes, ihvorvel man kan diskutere deres størrelse.

Men der er så mange andre forbrugs-skatter, så mange andre punktafgifter, som kunne og burde undværes. Den socialdemokratiske ordfører har allerede nævnt papir og pap. Det forekommer mig, at hvis der er noget område, hvor man, efter at vi har fået momsen, som også er lagt på papir og pap, på bøger og alle produkter af papir og pap, kan tale om, at det er aldeles umoralsk at opretholde en særlig afgift på råmaterialet, så er det for papir og pap. Men det gælder ikke bare papir og pap, det gælder også en del andet. Jeg kunne naturligvis opregne alle de punktafgifter, mit parti foreslog ned-sat eller sløffet i det forslag til beslutning, vi fremsatte i fjor; det skal jeg ikke gøre. Jeg vil bare nævne nogle enkelte af dem, som vi samtidig har fået som en art midlertidige forbrugsbegrænsende foranstaltninger, der imidlertid synes at have en tendens til at blive evige. Der er altså papir og pap, men der er også elektriske lamper, sikringer og tændstikker — for ikke at tale om afgift på konsum-is, gramfonplader o. lign. Det forekommer mig, at vi her har nogle punktskatter, hvis provenu ikke er overvældende stort, og som for visses vedkommende

— naturligvis ikke alles — endda er lidt svære at administrere. Det forekommer mig, at det er den kategori af punktskatter, der burde forsvinde, når vi har fået momsen. Jeg beklager meget, at regeringen søger at komme uden om problemet om en almindelig revision af forbrugsbeskatningen ved at komme med sine stykkevise forslag. Vi kan ikke på forhånd stille os sympatisk over for dem, og det er heller ikke sikkert, at vi kan erklære os enige i det, der er foreslået her.

Dette lovforslag har det ligesom lovforslaget om chokolade- og sukkervarer; det gør de dyre varer billigere og de billige varer dyrere — med en enkelt undtagelse, snapsen, som jeg skal komme tilbage til. Noget sådant kan man jo i almindelighed ikke stille sig sympatisk over for — selv om der måske nok er nogle, der kan mene, at visse af de billige spirituosa har en så ræddelig smag eller er så værdiløse i forskellig retning, at det såmænd ikke gjorde noget, om folk holdt op med at købe dem.

Men så vil jeg gerne sikre mig, at man nu her foretager noget, som er tilladeligt efter de internationale told- og afgiftsregler, Danmark er bundet til. Jeg tænker på dette her med at klassificere snaps o. lign. for sig og andre spirituosa for sig. Nu er det jo aldeles usandt, at det er af hensyn til de danske forbrugere og deres vaner, man vil beskatte snapsen mindre. Det er af hensyn til De danske Spritfabrikker; man kan lige så godt sige rent ud, at det er det hensyn, der har blandet sig i spirituslovgivningen herhjemme i jeg ved ikke hvor mange år: man har skullet sørge for, at den blev tillættelagt sådan, at dansk snaps kunne sælges billigere end adskillige andre spirituosa. Nu vel, vi kan diskutere, om vi skal tage det hensyn; men jeg synes lige så godt, det kan siges.

Men så er der det ved det, at forskellige, deriblandt fru Dagmar Andreasen, kommer og siger, at den beskatningsform, man nu vil vælge, nemlig mængdebeskatning i stedet for værdibeskatning, er retfærdig, for det